

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2207/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића чланова већа, у парници тужиоца АА из .., чији је пуномоћник Вујица Кривокапић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Лекић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 3016/17 од 01.02.2019. године, у седници од 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 3016/17 од 01.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1. 44/16 од 09.03.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац претрпео злостављање на раду од стране директора туженог тако што је свакодневно био изложен претњама отказом, изазивањем страха од губитка посла, изолацијом тужиоца и навођењем да на сопствену иницијативу раскине радни однос или откаже уговор о раду. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 180.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 3016/17 од 01.02.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је претрпео злостављање на раду од стране директора туженог, и да му тужни накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 161.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду и у вези са радом јесте радни спор. Ставом петим овог члана прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Будући да се у конкретном случају ради о спору због злостављања на раду, из наведених законских одредаба произилази да ревизија није дозвољена, јер се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа. Правно дејство посебне процесне норме из члана 441. ЗПП искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде, у смислу новелираног члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић